

дэбют

дэбют

Наста Кудасава

...сэрцу – Слова,
руцэ – крыло...

Божа, пашлі мне Верасень!

* * *

Расставанье – раздаваенне.
Адрываюся, зынікаю,
Сыплю іскры поўнай жменяй:
Дагараю.

Пачарнелая каплічка
Бы зьнямелая нязгода...
Адсыпывала сваё Зынічка
Назаўсёды.
Вадаспадам лъюцца рэкі
Сылёз маіх – дурная звычка!
Я ад сёньня і давеку –
Проста зынічка...

Расставаньне – раздваеньне...
Адрываюся, зынікаю
І – ужо па азначэньні –
Дагараю...

* * *

У бязьвер'і – як у труне!
Не ўздыхнуць, не падняцца, не
выйсьці ў съвет.
Шлях адзін – съяцло.
Сэрцу – Слова,
руцэ – крыло...

Хай пачуцьцяў ліецца вольніца,
Размываючы ўсе съяды.
Ад кахраньняў і ад бяссоныцай
Адрываюся
Назаўжды.

СПАТКАНЬНЕ З ВЯСНОЙ

1.

Восені! Толькі восені!
Госпадзе, досыць!
Досыць мне
Біцца самотным ветразем...
Божа, пашлі мне Верасень!

Сэрца замоўкне – буйнае.
Песьня сарвецца – чуйная.
Зынікне чаканьне – съмешнае.
Сыціхне жаданьне – грэшнае.

Быццам жыцьцё – халодная,
Быццам любоў – нямодная
Восень!
Съятая, родная,
Самая неаб-ХОДная...
Самая непазь-БЕЖная...
Дзе ж яна, Божа?
Дзе ж яна?..

2.

Вясна ружовая
 Мяне ўкрыжоўвае!
 Самотнай птушкаю
 Крыававай стужкаю
 душа трапечацца
 ў палоне Вечнага...
 Вясна – бяssonьніца!
 Вясна – прыгоньніца!
 Вясна – манюка!
 Руки
 выкручвае,
 сэрца атручвае.
 Вясна балючая...

Ідзі, насьмешніца!
 Ідзі, я – грэшніца!
 За мной – ні-чога:
 ні Бога,
 ні Лога-са.
 Сама
 магу.
 (Магла б – магутная!
 Калі б ня ты, Вясна атрутная!)
 Ну, што спыняешся?
 Ідзі!
 Я каюся...
 Кахала? Бясконца...
 Чакала? Як сонца...
 Час мар-навала – марыла.
 Замарылася.
 Замарылася.
 Вясна, зълітуйся!

* * *

Дотык вуснаў і... Зьнікні!
 Толькі съплю,
 Толькі съплю...
 Разам з ранкам стазыкім
 Я свой боль наталю.

Нахілюся лісъліва
 Перад лёсам сваім.
 Можа, стану шчасльвай?

Толькі дым...
Толькі дым...

За ўсе скарбы і грошы
Я цябе не куплю...
Дотык вуснаў – навошта...
Толькі съплю,
Толькі съплю?..

* * *

Калі сэрца астыне ў апошняй мальбе,
Калі крыкне натоўп майму кату «Убей!»,
Калі чырвань затопіць бязьвінную бель, –

Я, схіліўшыся, небам прыйду да Цябе,
Вечнакрылым буслом прылячу да Цябе,
Залатымі дажджамі абмыю Цябе,
Назаўсёды мая
Беларусь.

